

Slavni general Montekukuli, ki je Turke blizu Sambotelja na Vogerskem premagal, bil je vprašan, česa je treba za srečno vojskovanje? Odgovori: Denarjev in zopet denarjev, in še enkrat denarjev. Ta resnica je tudi našim kinezarjem znana. Zato so skrbeli že dolgo poprej in nabirali denarjev. Glavni oskrbnik jihove „kriegskase“ pa je bil rusovsk deserter: General Pre-Loff. Tako orožan začne general Tschangg-Tschingg volilno borbo, hoteč kinezarskemu pa tudi vsemu drugemu svetu pokazati, kako bode uresničeno njegovo širokoumno obetanje, da pohrusta vse slovenske poslance.

Volitve volilnih mož so razpisane. V Mariboru komandira njegov prvi podgeneral, Slovencem vže znani general Bum-Bum v zvezi z generalom Kangl-Kinglnom v Bistrici, med tem ko pri sv. Lenarti par cofastih mandarinov patrolira. Vse pošte so preobložene. Koše pisem poganjajo med volilce. V pismih stoji: „Wählen Sie liberal“. Na mesto pečata pridjani so „papirnati metulji“ 1—5 gld. vredni. Ob enem lazi okoli po hribih in dolinah, polji in planinah celo kardelo najetih agitatorjev, deloma pravih ciganov, kinezarska smet. Ta črna vojska napada posamezne župane, volilce, zmiraj kričajoč: „Le farja ne voliti“, pa tudi starih narodnih volilcev ne. Šnopsa pa povsod teče, kakor nekaj v Palestina mleka in strdi.

Prva večja praska zapraši pri sv. Martinu na Pohorji. Kinezarska baterija ima nasajene kanone s šnopsom, da jo Slovenci kar pobrišejo. Veselje mej kinezarji se ne da popisati. Kangl-Kingl radosti pleše in bistriški „tambor“ „Ragg-Rogg-Regg“ žive hraste stavi. — Tschangg-Tschinggu in Bum-Bumu skoči nos za dva pednja više. Slednji odpusti bauernvereinskega generala ter piše, naj gre rajši v Lipnico klerikalcev „švabov“ grizt; zmaga kinezarjev je v Mariboru tudi brez njega gotova!

Sedaj spremljajo goste čete kinezarjev volilne komisarje. V vsakej občini pride do kakšne praske. Povsod poberejo vse, kar je za jesti in piti: kokoši, piške in pišance, jajca, praseta, teleta, kavrače, goske in race, gujati, krače in pogače, salame, sir in „biršteljne“ zlasti pa golaž, vino, pivo in „šnops“. V slov. bistriškem okraju so se vže bali lakote in žeje, ker so kinezarji skoro vse pojedli in popili. Kadili so pa cigare tudi, da se je megla vlekla od Poličan do gornje Poljskave.

Sicer niso kinezarji povsod sreče imeli, kakor pri sv. Martinu. Bili so tu pa tam tudi nešeškani, n. pr. Makolah, Poličanah, sv. Marjeti; pa „Tagespošta“, „Mariboržanka“ in „Celjanka“ jih hitro potolažijo, češ, kar Slovenci pravijo, to je le „švindel“. Od sv. Lenarta poroča cofasti mandarin: „es geht schlecht“ pa zanašajo se naposled še na „hundertarje“. Tako se približa den 19. avgusta, den odločilne in

glavne bitke. General Tschangg-Tschingg telegrafira iz „babilonskega turna“: „v Mariboru imate zmagati ali poginoti“. General Bum-Bum razpošlje takoj več regimentov „vorbeselnov“, da mu hitro pripeljejo vojake v njegov „hauptquartier“ pri „črnem orlu“ na grajskem trgu. Tukaj jih zbere ob 3/4 10. uri predpoldnem 19. avgusta 1884. leta po Kristusovem rojstvu. — Precej jih je. — Korajžno se držijo. — General Bum-Bum zapazi to, in prepričan o hrabrosti vsacega kinezarja da slehernemu zeleno svetinjo pripeti na junaška prsa in klobuke s hrastovim listjem oplesti.

(Konec prih.)

Smešnica 38 Slovenjebistriški nemčurji so dne 19. avg. t. l. od volitve v Mariboru domov prišli tako spremenjeni, da jih dolgo nihče ni poznal. Imeli so namreč vsi silno dolge, dolge nose!

Razne stvari.

(Svitli cesar) so preč. g. kanonika Ig. Orožna, imenovali za stolnega dekana. Čestitamo iz srca!

(Cesarski dar 25 zlatov) pri konjskem premiranji in dirki v Ljutomeru dobil je g. Anton Petovar v Bunčanih. Več v „Gosp. prilogi“.

(Iz Žic) v sv. Lenartskem okraju, se nam poroča, da je 8. t. m. strela udarila v gospodarsko poslopje g. župana Fr. Bela. Zgorelo je 300 centov sena, 200 mecnov zrnja. Zenin brat, vrli narodnjak g. Franc Kurnik je branil, tram se zlomi in mladi mož padne v gorečo seno. Vendar ga srečno izvlečejo, precej ranjenega in opečenega. Bog in vrli ljudje so ga rešili strašne smrti. Župan je bil za nekoliko zavarovan.

(Krasna slika Josipa Jurija Strosmajerja), 50 cm. visoka in 33 cm. široka izšla je ravnokar in se dobiva pri upravništvu „Slovanovem“ po 50 kr., po pošti pa po 56 kr. Kedor naroči deset iztisov, dobi jednajsti po vrhu. — Brez slike velikega tega rodoljuba in mecen jugoslovanskega ter prvega govornika krščanstva ne imela bi biti nobena rodoljubna slovenska hiša; zato pričakujemo, da bode slovensko občinstvo naročalo si jo prav pridno.

(V Ptuj) je pred 2 mesecema konkurz napovedal ali faliral z mešanim blagom žid Hartman, kajti naši kmeti od žida niso hoteli blaga kupovati. Ostalo blago kupil je tukajšnji trgovec Zadnik za 6000 gld. G. Zadnik je pri zadnjih volitvah nam silno sovražnega dr. Aussererja volil.

(Pri sv. Ani v Slov. goricah) so srenjo Rožengrunt ocepili od slovenske farne šole in jo priklopili nemčevalnici v Logaci. Koliko krempļjev je šulverein zraven imel?

(Iz Ribnice na Pohorji) se poroča, da so občine Ribnica, Hudi kot volile nemčurski pa tudi do sedaj zmiraj narodna občina Janživrh-Arlico je pohrustal nemčurski moloh! Zakaj? O tem drugokrat!

(Vojniški trg) dobil je telegrafno stacijo.

(Vuhredsko cerkvo) so 7. t. m. milostni gospod knezožkof slovesno blagoslovljali.

(V Sevnici) ob Savi bo v začetku oktobra razstava sadja, katero priredi cesarjevič Rudolfovo sadjerejsko društvo.

(Nesreče.) V Polzeli je posestnik Fliss pod voz prišel in ubit bil, pri sv. Petru pa 2letni A. Kleinšek v mlinsko vodo pal in utonil, v Hardeku pri Ormoži mala deklica zgorela, Cirbergu tudi, v Pragerskem Maria Schrei pri 19. porodu umrla.

(Občina sv. Primon) pri Muti prosi dovolitve 130 procentov občinskih doklad, tudi okrajni zastop slov. bistriški prosi večjih doklad. Hoj Stiger, kaj delaš!

(Šulvereinarji) zopet rovljejo. pri Miletotovki so napravili „Ortsgruppe Reifnigg-Fresen“, konjiškej šoli dali 100 knjig (kakšnih?) in celjski zapeljanci so zopet 112 fl. za nemško-pruski šulverein od sebe vrgli.

(Sokoli v Velenji) so se izvrstno obnašali, kar je nekega nemčurja tako razljutilo, da je na domov peljajoče se kamenje poganjal in enega sokolca skoro usmrtil, ker je kamen blizu na sence priletel. Zopet sad ščuvanja znanih liberalnih listov.

(„Slovenski Narod“) je iz Brašlovec šolskega okrajnega nadzornika Ambrožiča slovenskim poslancem priporočil. Čudemo se, da list ni bil konfisciran.

(Žive hraste) stavijo nemškutarji in nemčurji v Ločah pri Konjicah. Slovenci so pri volitvi za občinski odbor propali.

(V Cmereku) so 15. t. m. začeli delati železnico Spielfeld-Radgonsko.

(Vorbereitungsschule), t. j. pripravljalo šolo za gimnazijo osnovali so v Celji, za Nemce in Slovence. Da bi pa slovenske resolucije od državnega zbora vsprejete v Mariboru in Celji letos izvrševati začeli, o tem ni duha ne sluha!

(V Ilovci) sv. Lenartskega okraja je zblaznil Jožef Sodec in 16. t. m. svojo tretjo ženo, s katero se je 27. avg. t. l. poročil, s pištolo v hrbet ustrelil in hudo ranil potem pa sebi nad lakti obeh rok žile prerezal, da mu je kri iztekla in umrl. Bil je vojak, a sedaj patent. invalid. Žalil se je brez znanega uzroka, a z ženo svojo sicer v miru živel.

(Umrl) je notar Sirk v Brežicah. (Spremembe v Lav. škofiji.) Č. g. Fr. Škorijaneec postal je župnik v Reki, č. g. Anton Vraz pa pri sv. Križi nad Mariborom.

Bazglas.

Od c. kr. okraj. sodnije v Gornjemgradu se naznanja, da se dovoljuje prostovoljna sodnijska dražba v zapuščino dne 6. marca 1884 umrle Urše Vovk iz Lačje vasi h.-št. 7. spadajočega, vsled cenilnega zapisnika na 1412 fl. sodno cenjenega zemljišča, urb. št. 369 pod Gornjigrad, in se za tisto dražbeni dan na

29. sept. 1884 dopoldne od 9. do 10. ure na licu mesta v Lačjivasi h.-št. 7 s pristavkom določuje, da se boče to zemljišče za cenilno vrednost od 1412 fl. izkljicalo in le za ali čez tisto oddalo.

Vsled dražbenih pogojev ima vsak ponudnik v roke dražbenega komisarja pred ponudbo 10% varščine v znesku od 142 fl. položiti in ima kupec to varščino kar po kupo do tretjine kupnine zvišati, druga tretjina kupnine se ima z 6% obresti v 6 mesecih in ostanek z 6% obresti v enem letu kupnega dneva računajoč v zapuščino Urše Vovk pri tej sodnji poplačati.

Dražbeni pogoji, zemljeknjižni izpisek in cenilni zapisnik ležijo tukaj na ogled.

Gornjigrad 8. septembra 1884.

C. kr. okrajni sodnik:

Dr. Voušek.

Oznanilo

zastran vsprejemanja učencev za štajersko deželjsko-kmetijsko šolo v Grottenhofu blizu Gradea s početkom šolskega leta, 1. okt. 1884.

Prošniki naj 14 dni pred začetkom šolskega leta položijo ravnatelju šole osobno svojo prošnjo. Dodjati imajo a) krstni in rojstni list v dokaz, da so 16 let stari, b) osepnični in zdravstveni list, c) nraštveno spričevalo, d) odpustnico iz šole. Kateri dokažejo višje šolanje, morejo takoj vstopiti v dvoletni strokovni kurz ter so oproščeni pripravljalnega kurza, e) izjavo staršev ali namestnikov, da se zavežejo vplačati vsako leto za hrano 180 fl. za stanovanje 14 fl., ponk 36 fl., vkup 230 fl.

Plačilo za hrano se $\frac{1}{4}$ leta naprej vplačuje, drugo po $\frac{1}{2}$ leta naprej.

V Gradci 6. septembra 1884.

Deželni odbor štajerski.

FRANC SWATY,

Ukoristitev vinskih ostankov, fabrika žganic, likere, Franz-žganice in kognaka

v Mariboru.

Fabrika: v Schmidererjevej ulici št. 3 in 4.

Zaloga: v Koroškej ulici št. 20.

priporoča svojo izvrstno žganico iz muškatovega tropinoveca

☞ s poročtvom za pravo, vlezeno blago. ☛